

ENSENYAMENT

Es busca sentit crític i criteri propi

TONI VALL
BARCELONA

Si a l'escola hem après les taules de multiplicar i de dividir, ¿com és que hem d'agafar sempre la calculadora per saber quant ens toca pagar a cadascú en un sopar? Què és més útil, saber qui és l'autor d'Antígona per respondre bé a una pregunta del Trivial o entendre bé l'obra per comprendre que al món no tot és blanc o negre i existeixen les ambigüitats i els conflictes morals? Són dos exemples prou eloqüents i il·lustratius per entendre la base de l'aprenentatge competencial, l'objectiu essencial que pretenen els nous sistemes educatius que cada cop més escoles estan aplicant a Catalunya. Aquest és l'objecte d'estudi del llibre *Revolució a les aules* (Columna), de la periodista de l'ARA Núria Martínez, que ahir es va presentar a la llibreria Laie de Barcelona amb la presència d'un dels protagonistes del llibre, el director d'Escola Nova 21, Eduard Vallory. Ell

Núria Martínez i Eduard Vallory, ahir, a la llibreria Laie. CÈLIA ATSET

és un dels deu entrevistats d'aquest volum que indaga i es pregunta sobre les noves necessitats educatives que planteja un sistema en permanent metamorfosi i sobre els reptes que això suposa per als alumnes i també per als docents.

“S’han de fer exàmens? Hi ha d’haver tants deures? Què vol dir treballar per projectes? Quan els nens que reben educació innovado-

ra acaben el cicle formatiu estan preparats per enfrontar-se al món real?”, són algunes de les preguntes que a criteri de l'autora sintetitzen el nucli troncal del seu llibre. Quina és l'essència de la revolució que s'hi narra, a través dels testimonis que millor la coneixen? Tant Martínez com Vallory ho tenen clar: aconseguir que els nens i els adolescents treballin a consciència el seu sentit crític, el seu criteri la seva mirada pròpia i genuïna. Un exemple? Ens el dona l'autora. Quan dilluns passat va visitar una de les escoles devastades físicament i moralment per les càrregues policials de l'1-O, un nen li va formular una lúcida pregunta: “Per què ningú va pensar que l'endemà nosaltres, els nens, havíem de tornar aquí per estudiar i aprendre?” La formulació d'aquest tipus de pensaments, al marge dels estudis només mecànics i instrumentals, és el moll de l'os de la qüestió. ■